

W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze:

- 2) Czy zależny od wysokości dochodu zasiłek z tytułu opieki nad dzieckiem (Kinderbetreuungsgeld) oblicza się według dochodu faktycznie osiągniętego w kraju zatrudnienia (Niemczech) czy według hipotetycznego dochodu osiąganego z porównywalnej działalności zarobkowej w państwie członkowskim właściwym w dalszej kolejności (Austrii)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2009 L 284, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof (Niemcy) w dniu 24 stycznia 2018 r. – Finanzamt Trier / Cardpoint GmbH jako następcy prawnemu Moneybox Deutschland GmbH

(Sprawa C-42/18)

(2018/C 152/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Finanzamt Trier

Druga strona postępowania: Cardpoint GmbH jako następcą prawny Moneybox Deutschland GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy działania techniczne i administracyjne podejmowane przez dostawcę usług na rzecz banku obsługującego bankomaty i wypłaty gotówkowe z bankomatów tego banku są zwolnione z podatku na mocy art. 13 część B lit. d) nr 3 dyrektywy 77/388/EWG ⁽¹⁾, jeżeli działania techniczne i administracyjne tego samego rodzaju, podejmowane przez dostawcę usług dla płatności kartą dokonywanych przy sprzedaży biletów do kina nie są, zgodnie z wyrokiem z Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej z dnia 26 maja 2016 r., Bookit, C 607/14 (EU:C:2016:355), zwolnione z podatku na podstawie tego przepisu?

⁽¹⁾ Szósta dyrektywa Rady z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych – wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednoliczona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. 1977, L 145, s. 1).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 22 listopada 2017 r. w sprawie T-771/16, Toontrack Music AB/Urzędowi Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 26 stycznia 2018 r. przez Toontrack Music AB

(Sprawa C-48/18 P)

(2018/C 152/07)

Język postępowania: szwedzki

Strony

Wnoszący odwołanie: Toontrack Music AB (przedstawiciel: adwokat L.E. Ström)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie, podnosząc trzy różne zarzuty, wnosi do Sądu o:

— uchylenie zaskarżonego wyroku;

- tytułem głównym wydanie ostatecznego orzeczenia w sprawie poprzez uwzględnienie żądań wysuniętych przed Sądem;
- posiłkowo, przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania

Zarzuty i główne argumenty

1. Podstawą odwołania wnoszącego je jest to, że zaskarżony wyrok, jak podnosi wnoszący odwołanie w ramach zarzutu pierwszego, jest sprzeczny z obowiązującym prawem na podstawie art. 7 ust. 1 lit. b), art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 2, jak podnosi w ramach zarzutu drugiego na podstawie art. 76 i w ramach zarzutu trzeciego odwołania na podstawie art. 65 i 75 rozporządzenia Rady (WE) nr 207/2009⁽¹⁾ z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej ze zmianami [zastąpionego rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001⁽²⁾ z dnia 14 czerwca 2017 r. (zwanego dalej „rozporządzeniem”)].
2. Zarzut pierwszy odwołania dotyczy tego, że zaskarżony wyrok jest błędny, ponieważ Sąd błędnie stwierdził, że zgłoszenie do rejestracji unijnego znaku towarowego nr 13 945 423 EZMIX ma charakter opisowy w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia i nie ma wystarczającego charakteru odróżniającego w rozumieniu art. 7 ust. 1 lit. b) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia. Ponieważ EZMIX w całości jest oznaczeniem odróżniającym, Sąd popełnił błąd, uznając, że na podstawie rozporządzenia istnieją podstawy do odmowy rejestracji. Sąd nie uwzględnił wszystkich istotnych okoliczności sprawy dotyczących znaczenia, używania i rozpoznawalności zgłoszenia w odniesieniu do właściwego kręgu odbiorców. Sąd naruszył zatem prawo.
3. Zarzut drugi odwołania dotyczy tego, że Sąd również naruszył prawo, nie uwzględniając art. 86 rozporządzenia i zniekształcając dowody. Sąd zakłada, że łatwość jest ważnym punktem sprzedaży w związku z urządzeniami do nagrywania muzyki i oprogramowaniem oraz jest jednym z kluczowych czynników. Sąd nieprawidłowo zastosował art. 76 w taki sposób, że dowody w sprawie zostały zniekształcone. Niedociągnięcia w ocenie doprowadziły do nieuzasadnionej i błędnej konkluzji, która nie jest poparta faktami, mającymi decydujące znaczenie w wyroku Sądu
4. Zarzut trzeci odwołania dotyczy tego, że Sąd pominął art. 65 i 75 rozporządzenia, a tym samym naruszył prawo, ponieważ nie dał wnoszącemu odwołanie możliwości przedstawienia ustnie argumentacji na temat okoliczności leżącej u podstaw zaskarżonego wyroku i decyzji Izby Odwoławczej EUIPO.
5. Okoliczność ta została przedstawiona po raz pierwszy w decyzji Izby Odwoławczej EUIPO, nie została uzasadniona przez EUIPO i wzmianka o niej zaskoczyła wnoszącego odwołanie. W związku z tym możliwe było, że dowody przedstawione przez wnoszącego odwołanie w celu przeciwstawienia się ważności tej okoliczności zostały uwzględnione po raz pierwszy dopiero przed Sądem i wobec tego uniemożliwiono wnoszącemu odwołanie przedstawienie pełnych dowodów, co jest sprzeczne z zasadą równości broni (principle of equal arms).

⁽¹⁾ Dz.U. 2009 L 78, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2017 L 154, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Superior de Justicia de Cataluña (Hiszpania) w dniu 26 stycznia 2018 r. – Carlos Escribano Vindel / Ministerio de Justicia

(Sprawa C-49/18)

(2018/C 152/08)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Superior de Justicia de Cataluña